

det end være meget betænkelig ved al Samvirken med dette Flertal. Det maa naturligvis her staa meget levende for mig, hvorledes den Sag, som jeg i foregaaende Aar har bestjæftiget mig med, desværre altfor vidtløstlig, flere Vintre igjennem, Toldtjeneren, blev modtagen af Flertallet, hvorledes man fra den Side fremkom med Løfter om de finansielle Forholdsregler, man vilde gaa til, og at det dog ikke nogensteds var muligt at drive Flertallet længere end til aldeles ubestemte Løfter. Jeg kunde nævne mange andre Exempler og særlig det, som efter min Opfattelse har udøvet en saare skadelig Indflydelse i de senere Aar, den stadig tilbagevendende Betragtning af den politiske Stilling som Noget, der skulde forhindre os fra at træffe de Foranstaltninger i disse Forhold, som vi ellers kunde være blevne enige om, og naar jeg tager alt dette i Betragtning, kan jeg ikke Andet end blive varsom, hvor meget jeg end i den hele Opfattelse af disse Anliggender kan slutte mig til Flertallet. Jeg tilstaaar ganske vist, at Flertallet efter min Mening har vist sig mere maadholden, og navnlig en Del af Flertallets Medlemmer har vist sig mere imødekommende i den sidste Tid end i de foregaaende Samlinger, og jeg har derfor ikke opgivet alt Haab om, at der skulde kunne naas en Samvirken, at vi virkelig kunne komme fremad; men jeg har dog endnu ikke set bestemte Forslag, i det Hele ikke Handlinger, af hvilke det kunde ses, hvorvidt det var alvorlig ment med denne Samvirken. Naar Sagen staar saaledes, maa jeg i al Fald være noget angstelig ved at følge Flertallet. Det er tilbøielig ifølge denne Betragtning, at jeg da er kommen til det Resultat, at jeg, hvad den ordinære Bevilling angaar, ubetinget giver efter for Sagkyndigheden og stemmer med Regjeringen; men ganske vist ser jeg ikke Andet, end at jeg, saalænge der fra Regjeringens Side ikke er blevet lagt nogen større eller væsentligere Bægt paa den finansielle Side af Sagen, naar det kommer til Afstemning om de extraordinære Bevillinger, da maa jeg følge den.

Bøffen: At det ærede Medlem, der nu satte sig, taler for vore Indstillinger og stemmer imod dem, er ikke længer noget Nyt, saa at det ikke kunde vække nogen stor Forundring, naar man ikke netop havde haft Grund til at vente, at han just i Flertallets Grundbetragtning af det Forhold, som her ligger for, var væsentlig enig med Flertallet. Det ærede Medlem har ganske rigtig opfattet Flertallets Stilling overfor dette Spørgsmaal ligesom overfor andre lignende, som nemlig er den, at, naar der er Spørgsmaal om en overordentlig og særdeles stor Bevilling, tror Flertallet ikke at burde gaa ind derpaa, førend dens en almindelig Forudsættelse foreligger og dels en Plan, som anviser, hvorfra Udgifterne i denne Anledning skulde hentes. Dette er, som sagt, Flertallets Standpunkt, og det ærede Medlem har opfattet det rigtig. Men naar vi derfor overfor Bygningen af Pantserflib sige, at dette maa vi lade gaa ind under en almindelig Overveielse af de Hensyn, jeg her har gjort gjældende, saa er det, fordi vi indse, at det ikke kan nytte at begynde et Pantserflibs Bygning for den ordinære Bevilling, naar vi da ikke ved Siden deraf ville standse enhver anden Drift paa Værftet. Naar vi kun med en Bevilling af nogle Hundredetusinde Kroner aarlig ville bygge et Pantserflib, ville de Herrer se, at den Tid, der vil medgaa til, at et saadant Flib kan blive færdigt, vil blive saa overordentlig stor, at Skibet forlængst vil være forældet, naar det endelig bliver færdigt. Er der derfor noget Punkt, hvor den Betragtning er rigtig, at vi maa have Udset til at kunne anvende betydelig større Midler, inden vi vedtage Noget, saa forekommer det mig netop at være overfor Pantserflibet, og naar det ærede Medlem derfor netop paa dette Punkt tror, at han bør stemme imod Flertallet, saa er dette mig ikke ganske forstaaeligt. — Jeg begjærede Ordet væsentligst for at rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille). Det ærede Medlem kom med nogle stærke og, det forekommer mig, noget ubillige Angreb paa den forhenværende Krigsminister, General Naasløff. Han er for Dieblittet saa langt herfra, at der er Anledning til, at flere forsøge paa at tage ham noget i Forsvar. Det ærede Medlem argumenterede saaledes: at General Naasløff havde modtaget en Finanslov, hvorpaa der var en Bevilling til et større Pantserflib, men bragte ikke denne Bevilling til Udførelse, og deraf stammede hele den Forsvækkelse af Marinen, som senere er foregaaet. Og han søiede til, at Ansvar for denne Beslutning hvilede foruden paa General Naasløff ogsaa paa dette Things Flertal. Bortset fra, at det ikke er korrekt, at det var General Naasløff, som egentlig tog Initiativet i denne Sag, da det var en anden Minister, der i den Henseende gjorde det første Skridt, nemlig Minister Suenson, indeholder denne Udsvikling tillige et Par andre Urigtigheder eller i alt Fald Uklarheder. For det første forekommer det mig, at det er en ganske egen Tankegang, naar en Bevilling til et større Pantserflib var givet her i Folkethinget, og General Naasløff eller den Minister, som modtog den, ikke anvendte den, saa at sige, at Ansvar for det første paahviler denne Minister, men tillige ogsaa det Folkethingsflertal, som jo netop var gaaet ind paa Bevillingen (Bille: Dette Flertal har skiftet om!) Dette Flertal har skiftet om, siger det ærede Medlem; maa jeg dertil sjoie, at der kunde være Grund til at underkaste det en Undersøgelse, af hvilke Medlemmer dette Flertal til forskjellige Tider har bestaaet. Hvis jeg ikke tager feil, var jeg f. Ex. blandt dem, der stemte for det større Pantserflib. Men det, jeg

tallets Standpunkt, og det ærede Medlem har opfattet det rigtig. Men naar vi derfor overfor Bygningen af Pantserflib sige, at dette maa vi lade gaa ind under en almindelig Overveielse af de Hensyn, jeg her har gjort gjældende, saa er det, fordi vi indse, at det ikke kan nytte at begynde et Pantserflibs Bygning for den ordinære Bevilling, naar vi da ikke ved Siden deraf ville standse enhver anden Drift paa Værftet. Naar vi kun med en Bevilling af nogle Hundredetusinde Kroner aarlig ville bygge et Pantserflib, ville de Herrer se, at den Tid, der vil medgaa til, at et saadant Flib kan blive færdigt, vil blive saa overordentlig stor, at Skibet forlængst vil være forældet, naar det endelig bliver færdigt. Er der derfor noget Punkt, hvor den Betragtning er rigtig, at vi maa have Udset til at kunne anvende betydelig større Midler, inden vi vedtage Noget, saa forekommer det mig netop at være overfor Pantserflibet, og naar det ærede Medlem derfor netop paa dette Punkt tror, at han bør stemme imod Flertallet, saa er dette mig ikke ganske forstaaeligt. — Jeg begjærede Ordet væsentligst for at rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille). Det ærede Medlem kom med nogle stærke og, det forekommer mig, noget ubillige Angreb paa den forhenværende Krigsminister, General Naasløff. Han er for Dieblittet saa langt herfra, at der er Anledning til, at flere forsøge paa at tage ham noget i Forsvar. Det ærede Medlem argumenterede saaledes: at General Naasløff havde modtaget en Finanslov, hvorpaa der var en Bevilling til et større Pantserflib, men bragte ikke denne Bevilling til Udførelse, og deraf stammede hele den Forsvækkelse af Marinen, som senere er foregaaet. Og han søiede til, at Ansvar for denne Beslutning hvilede foruden paa General Naasløff ogsaa paa dette Things Flertal. Bortset fra, at det ikke er korrekt, at det var General Naasløff, som egentlig tog Initiativet i denne Sag, da det var en anden Minister, der i den Henseende gjorde det første Skridt, nemlig Minister Suenson, indeholder denne Udsvikling tillige et Par andre Urigtigheder eller i alt Fald Uklarheder. For det første forekommer det mig, at det er en ganske egen Tankegang, naar en Bevilling til et større Pantserflib var givet her i Folkethinget, og General Naasløff eller den Minister, som modtog den, ikke anvendte den, saa at sige, at Ansvar for det første paahviler denne Minister, men tillige ogsaa det Folkethingsflertal, som jo netop var gaaet ind paa Bevillingen (Bille: Dette Flertal har skiftet om!) Dette Flertal har skiftet om, siger det ærede Medlem; maa jeg dertil sjoie, at der kunde være Grund til at underkaste det en Undersøgelse, af hvilke Medlemmer dette Flertal til forskellige Tider har bestaaet. Hvis jeg ikke tager feil, var jeg f. Ex. blandt dem, der stemte for det større Pantserflib. Men det, jeg